

Bilag 2.

Affsrift

af

en Skrivelse fra Justitsministeriet til Udenrigsministeriet af 13de Juli 1860.

Efter at Justitsministeriet i Skrivelse af 29de Decbr. f. A. havde tilmeldt Udenrigsministeriet, at man ikke vilde være uwillig til at forelægge Rigsdagen et i det væsentlige i Overensstemmelse med de i en fra Generalprocurøren indhentet Betænkning indeholdte Antydninger affattet Udkaft til en Lov om Bemyndigelse for de danske Konsuler til at foretage Bieser i Udlandet, naar ingen protestantisk Gesslig findes paa Stedet, har Udenrigsministeriet, efter angaaende Sagen at have indledet Brevveksling med Ministerierne for Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg og for Hertugdømmet Slesvig, der have erklæret sig villige til at ordne Forholdet ad administrativt Vej, i behagelig Skrivelse af 19de Marts d. N. henstillet til Justitsministeriet, om det ikke, med Hensyn til, at der hverken synes at være Udfigt til i den nærmeste Fremtid at erholde Sagen ordnet ved en for hele Monarkiet ensartet Lov eller ved særlige Love for Hertugdømmerne, og i Betragtning af Sagens mere og mere paatværende Bigtighed for mange i fjerne Egne bosatte Danske, samt for Uniformitetens Skyld, turde lade sig gøre foreløbig ad Bevilningsvejen at træffe lignende Foranstaltninger for Kongerigets Vedkommende, som de, der af de ovennævnte Ministerier ere stillede i Udfigt for Hertugdømmernes Vedkommende.

Efter at man i denne Anledning har indhentet den i Genpart hosfølgende yderligere Betænkning fra Generalprocurøren, skulde man ikke undlade tjenstligst at tilbagemelde, at Justitsministeriet Intet finder at erindre mod, at Sagen ordnes paa den af Udenrigsministeriet antydede og af Generalprocurøren nærmere betegnede Maade, saaledes at der i ethvert enkelt Tilfælde, hvor et Ægteffab er indgaaet i Udlandet for vedkommende Konsul, søges erhvervet en allerhøjeste Resolution, hvorved Ægteffabets fuldtomme Gyldighed anerkendes.